

ДОГОВОР ЗА ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

(консолидирана версия)

Подписан от държавите-членки на Европейския съюз в Маастрихт на 7.02.1992 г.

ПРЕАМБЮЛ

Негово Величество кралят на белгийците, Нейно Величество кралицата на Дания, Президентът на Федерална република Германия, Президентът на република Гърция, Негово Величество кралят на Испания, Президентът на Френската република, Президентът на Ирландия, Президентът на република Италия, Негово Кралско Височество Великият Херцог на Люксембург, Нейно Величество кралицата на Холандия, Президентът на република Португалия, Нейно Величество кралицата на Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия:

Решени да поставят началото на нов етап в процеса на европейската интеграция, започнат със създаването на Европейските общности,

Като напомнят историческото значение на края на разделението на европейския континент и необходимостта да се създаде стабилна основа за изграждането на бъдеща Европа,

Като потвърждават своята привързаност към принципите на свободата, демокрацията и зачитането на правата на човека и основните свободи, както и на върховенството на закона,

Като желаят да задълбочат солидарността между своите народи, при зачитане на тяхната история, култура и традиции,

Като желаят да засилят демократичността и ефикасността при функционирането на институциите, така че да им дадат възможност по-успешно да осъществяват възложените им задачи в рамките на единна институционална структура,

Решени да постигнат укрепването и конвергенцията на своите икономики и да създадат икономически и валутен съюз, включващ единна и стабилна валута, в съответствие с разпоредбите на този договор,

Твърдо решени да съдействат за икономическия и социален напредък на своите народи, държейки сметка за принципа на устойчиво развитие и в контекста на осъществяването на вътрешния пазар, на засилено единство, и на защита на околната среда, както и да прилагат политика, гарантираща че постиженията в икономическата интеграция ще бъдат съпътствани с паралелен напредък и в други области,

Решени да установят общо гражданство за гражданите на своите държави,

Решени да осъществяват обща политика в областта на външните отношения и сигурността, включваща постепенното изработване на обща политика на отбрана, която би могла да доведе до обща отбрана, в съответствие с разпоредбите на член 17, укрепвайки по този начин европейската идентичност и нейната независимост, с цел укрепването на мира, сигурността и напредъка в Европа и в света,

Решени да улеснят свободното движение на лица, като същевременно гарантират сигурността и безопасността на своите народи, чрез създаване на зона на свобода, сигурност и справедливост, в съответствие с разпоредбите на този договор,

Решени да продължат процеса на създаване на все по-тесен съюз между народите на Европа, в който решенията се приемат колкото е възможно по-близко до гражданите, в съответствие с принципа на субсидиарност,

С цел предприемането на по-нататъшни стъпки за напредъка на европейската интеграция,

РЕШИХА ДА СЪЗДАДАТ ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ,

като за тази цел определиха за свои пълномощни представители:

Негово Величество Кралят на белгийците: Марк Ейскенс, Министър на външните работи, Филип Мейстадт, Министър на финансите;

Нейно Величество кралицата на Дания: Уффе Елеманйенсен, Министър на външните работи, Андерс Фограсмусен, Министър на икономиката;

Президентът на Федерална република Германия: Ханс-Дитрих Геншер, федерален министър на външните работи, Теодор Вайгел, федерален министър на финансите;

Президентът на република Гърция: Андониос Самарас, Министър на външните работи, Ефтимос Христодулу, Министър на икономиката,

Негово Величество кралят на Испания: Франсиско Фернандес Ордоняс, Министър на външните работи, Карлос Солчага Каталан, Министър на икономиката и финансите;

Президентът на Френската Република: Ролан Дюма, Министър на външните работи, Пиер Береговоа, Министър на икономиката, финансите и бюджета;

Президентът на Ирландия: Джерард Колинс, Министър на външните работи, Бърти Охърн, Министър на финансите;

Президентът на Република Италия: Джани де Микелис, Министър на външните работи, Гуидо Карли, Министър на държавното съкровище;

Негово Кралско Височество Великият Херцог на Люксембург: Жак Ф. Поос, Заместник министър-председател, Министър на външните работи, Жан-Клод Юнкер, Министър на финансите;

Нейно Величество Кралицата на Холандия: Ханс Ван Ден Брук, Министър на външните работи, Вилем Кок, Министър на финансите;

Президентът на Република Португалия: Жоао де Деуш Пинейру, Министър на външните работи, Жорже Брага де Маседо, Министър на финансите;

Нейно Величество Кралицата на Обединеното Кралство на Великобритания и Северна Ирландия: Многоуважаемият Дъглас Хърд, Държавен секретар на външните работи и

Общността на народите,

Уважаемият Франсис Мод, финансов секретар на държавното съкровище.

Които, след като размениха своите пълномощия, установени за валидни и съставени в надлежна форма, се споразумяха за следното:

Дял I

Общи разпоредби

Член 1 (предишен член А)

С този договор, Високо договарящите се страни учредяват помежду си Европейски съюз, наричан по-долу "Съюза".

Този договор бележи нов етап в процеса на създаването на един все по-тесен съюз между народите на Европа, в който решенията се вземат възможно най-открито и възможно най-близко до гражданина.

Съюзът се основава на Европейските общности, допълнени от политиката и формите на сътрудничество, узаконени от този договор. Неговата задача е да организира, по начин показващ последователност и солидарност, отношенията между държавите-членки и техните народи.

Член 2 (предишен член Б)

Съюзът си поставя следните цели:

- да насърчава икономическия и социален прогрес и високо равнище на трудова заетост и да постигне балансирано и стабилно развитие, в частност, чрез създаването на една територия без вътрешни граници, чрез засилване на икономическото и социално сближаване и чрез създаването на икономически и валутен съюз, включващ в последна сметка една единна валута, в съответствие с разпоредбите на този Договор;

- да отстоява своята идентичност на международната сцена, в частност чрез прилагането на обща политика в областта на външните отношения и сигурността, включваща постепенното оформяне на обща отбранителна политика, в съответствие с разпоредбите на Член 17;

- да засилва защитата на правата и интересите на гражданите на своите държави-членки, чрез въвеждане на гражданство на Съюза;

- да поддържа и развива Съюза като територия на свободата, сигурността и справедливостта, в която е осигурено свободното движение на хора, в съответствие с подходящи мерки по отношение на външния граничен контрол, правото на убежище, имиграцията и предотвратяването и борбата с престъпността;

- да отстоява изцяло достойнието на Общността и да се опира на него, с оглед на преценката до каква степен политиките и формите на сътрудничество установени с този Договор може да се нуждаят от подобряване с цел осигуряване ефективността на механизмите и институциите на общността.

Целите на Съюза се постигат според предвиденото в този Договор и в съответствие с условията и сроковете посочени в него, при зачитане на принципа на субсидиарност, така както е дефиниран в Член 5 от Договора за създаване на Европейската общност.

Член 3 (предишен Член В)

Съюзът се обслужва от единна институционална рамка, която осигурява съгласуваността и приемствеността на дейностите, осъществявани за постигане на целите му, при зачитане и отстояване на достойнието на Общността.

Съюзът, в частност осигурява съгласуваността на своята външна дейност като цяло, в контекста на своите външни отношения, сигурността, икономическата политика и политиката на развитие. Съветът и Комисията отговарят за осигуряването на такава съгласуваност и си сътрудничат за тази цел. Те осигуряват прилагането на тези политики, всеки в съответствие със съответните си правомощия.

Член 4 (предишен Член Г)

Европейският съвет дава на Съюза необходимия стимул за неговото развитие и определя общите му политически насоки.

Европейският съвет обединява държавните глави или правителствените ръководители на държавите-членки и Председателя на Комисията. Те се подпомагат от министрите на външните работи на държавите-членки и от член на Комисията. Европейският Съвет заседава най-малко два пъти годишно под председателството на държавния глава и правителствения ръководител на държавата-членка, която изпълнява председателството на Съвета.

Европейският съвет представя на Европейския парламент доклад след всяко свое заседание и годишен писмен доклад за напредъка, постигнат от Съюза.

Член 5 (предишен Член Д)

Европейският парламент, Съветът, Комисията, Съдът на Европейските общности и Сметната палата упражняват своите правомощия при условията и в съответствие с целите, предвидени от една страна в разпоредбите на Договорите за създаване на Европейските общности и в последващите договори и актове, които ги изменят и допълват, и от друга страна - в останалите разпоредби от този договор.

Член 6 (предишен Член Е)

1. Съюзът се основава на принципите на свободата, демокрацията, зачитането на човешките права и основни свободи и върховенството на закона, принципи, които са общи за държавите-членки.

2. Съюзът зачита основните права, така както те са гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 година и така, както произтичат от конституционните традиции, общи за държавите-членки, като принципи на правото на Общността.

3. Съюзът зачита националната идентичност на своите държави-членки.

4. Съюзът си осигурява средствата, необходими за постигане на неговите цели и за осъществяване на неговата политика.

Член 7 (предишен Член Е.1)

1. Съветът, като заседава в състав от държавни или правителствени ръководители, и действайки с единодушие по предложение на една трета от държавите-членки или на Комисията и след като получи съгласието на Европейския парламент, може да реши, че е налице сериозно и продължаващо нарушение от страна на държава-членка на принципи, споменати в член 6, алинея 1, след като покани правителството на държавата-членка да представи своите забележки.

2. Когато е било постановено такова решение, Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, може да реши да суспендира някои от правата, произтичащи от прилагането на този договор по отношение на съответната държава-членка, включително и правото на глас на представителя на правителството на тази държава-членка в Съвета. Осъществявайки това, Съветът взема под внимание възможните последици от такова суспендиране за правата и задълженията на физическите и юридическите лица. Когато постъпва по този начин, Съветът следва да вземе предвид възможните последици от такова суспендиране върху правата и задълженията на физически и юридически лица. Задълженията на въпросната държава-членка по този Договор във всички случаи продължават да имат обвързваща сила по отношение на тази държава.

3. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, може впоследствие да реши да промени или да отмени мерките взети съгласно алинея 2 в отговор на настъпили промени в ситуацията, довела до тяхното налагане.

4. За целите на този Член, Съветът действа, без да взема предвид гласа на представителя на правителството на въпросната държава-членка. Гласуването с "въздържал се" от страна на присъстващи лично или представени членове, не пречи на приемането на решенията, посочени в алинея 1. Квалифицирано мнозинство се определя в същото съотношение на претеглените гласове на членовете на Съвета, посочено в Член 205, алинея 2 от Договора за създаване на Европейската общност.

Тази алинея се прилага и в случая на суспендиране на права на глас, на основание алинея 2.

5. За целите на този Член, Европейският парламент действа с мнозинство две-трети от подадените гласове, представляващи мнозинство от неговите членове.

Дял II

Разпоредби за изменение на договора за създаване на Европейската икономическа общност, с оглед създаването на Европейската общност

Член 8*1 (предишен Член Ж)

(не е възпроизведен)

Дял III

Разпоредби за изменение на договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана

Член 9 (предишен Член 3)

(не е възпроизведен)

Дял IV

Разпоредби за изменение на договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия

Член 10 (предишен Член И)

(не е възпроизведен)

Дял V

Разпоредби относно общата политика в областта на външните отношения и сигурността

Член 11 (предишен Член Й.1)

1. Съюзът формулира и прилага обща политика в областта на външните отношения и сигурността, която обхваща всички области на външните отношения и сигурността, чиито цели са:

- да гарантира общите ценности, фундаменталните интереси, независимостта и целостта на Съюза, в съответствие с принципите на Устава на ООН;
- да укрепва по всякакъв начин сигурността на Съюза;
- да опазва мира и да укрепва националната сигурност, в съответствие с принципите на Устава на ООН, на Заключителния акт от Хелзинки и с целите на Парижката харта, включително и онези за външните граници;
- да развива международното сътрудничество;
- да развива и укрепва демокрацията и законността и зачитането на човешките права и основните свободи.

2. Държавите-членки подкрепят политиката на Съюза в областта на външните отношения и сигурността на Съюза активно и безрезервно, в дух на лоялност и на взаимна солидарност.

Държавите-членки работят съвместно за укрепването и развитието на солидарността помежду им. Те са длъжни да се въздържат от каквото и да е действие, което противоречи на интересите на Съюза или има вероятност да понижи неговата ефективност като обединен фактор в международните отношения.

Съветът осигурява съблюдаването на тези принципи.

Член 12 (предишен Член Й.2)

Съюзът преследва целите посочени в Член 11 чрез:

- определяне на принципите и на общите насоки на съвместната политика в областта на външните работи и сигурността;
- определяне на съвместни стратегии;
- одобряване на съвместни действия;
- приемане на общи позиции;
- укрепване на системното сътрудничество между държавите-членки при провеждане на политиката.

Член 13 (предишен Член Й.3)

1. Европейският съвет определя принципите и основните насоки на общата политика в областта на външните отношения и сигурността, включително и по въпроси, свързани с отбраната.

2. Европейският съвет определя съвместните стратегии, които ще се осъществяват от Съюза в области, където държавите-членки имат важни общи интереси.

Съвместните стратегии заявяват своите цели, времетраенето и средствата, които следва да бъдат осигурени от Съюза и от държавите-членки.

3. Съветът приема решенията, необходими за дефинирането и осъществяването на съвместната политика в областта на външните отношения и сигурността въз основа на общите насоки, определени от Европейския съвет.

Съветът препоръчва съвместни стратегии на Европейския съвет и ги осъществява, в частност чрез одобряване на съвместни действия и общи позиции.

Съветът осигурява единството, съгласуваността и ефикасността на дейността на Съюза.

Член 14 (предишен Член Й.4)

1. Съветът одобрява съвместни действия. Съвместните действия се отнасят до конкретни ситуации, за които се смята че е необходимо конкретно действие от страна на Съюза. Те излагат своите цели, обхват, средствата, които ще бъдат предоставени на разположение на съюза, ако е необходимо тяхното времетраене и условията за осъществяването им.

2. Ако има промяна на обстоятелствата, която оказва съществено въздействие върху даден въпрос, изискващ съвместно действие, Съветът разглежда принципите и целите на това действие и приема необходимите решения. До произнасянето на Съвета, съвместното действие остава в сила.

3. Съвместните действия обвързват държавите-членки по отношение на позициите, възприети от тях и на провеждането на тяхната дейност.

4. Съветът може да поиска от Комисията да му предостави всички уместни предложения, отнасящи се до общата политика в областта на външните отношения и сигурността, за осигуряване осъществяването на дадено съвместно действие.

5. При наличие на евентуален план за възприемане на дадена национална позиция или за предприемане на национално действие на основата на дадено съвместно действие, се предоставя информация в срок, който дава възможност, при необходимост, за провеждане на предварителни консултации в Съвета. Задължението за предоставяне на предварителна информация не се отнася до мерки, които представляват само въвеждане в националната система на решения на Съвета.

6. В случаи на неотложна нужда, произтичаща от промени в ситуацията и липса на решение на Съвета, държавите-членки могат да предприемат необходимите мерки по спешност, отчитайки общите цели на съвместното действие. Съответната държава-членка незабавно уведомява Съвета за тези мерки.

7. В случай на сериозни затруднения при осъществяване на съвместно действие, съответната държава-членка ги отнася към Съвета, който ги обсъжда и търси подходящи решения. Тези решения не може да противоречат на целите на съвместното действие или да засягат неговата ефикасност.

Член 15 (предишен Член Й.5)

Съветът приема общи позиции. Общите позиции определят подхода на Съюза към конкретен въпрос от географско или тематично естество. Държавите-членки осигуряват съответствието на своята държавна политика с общите позиции.

Член 16 (предишен член Й.6)

Държавите-членки се информират и консултират взаимно в рамките на Съвета по всеки въпрос от общ интерес в областта на политиката на външните отношения и сигурността, с цел да осигурят възможно най-ефективно упражняване на влиянието на Съюза чрез съгласувани и еднопосочни действия.

Член 17 (предишен член Й.7)

1. Общата политика в областта на външните отношения и сигурността включва всички въпроси, които се отнасят до сигурността на Съюза, включително и постъпателното изработване на обща отбранителна политика, съгласно втория абзац, която би могла да доведе до обща отбрана, ако Европейският съвет реши така. В такъв случай, той препоръчва на държавите-членки приемането на такова решение, в съответствие с техните конституционни изисквания.

Западноевропейският Съюз (ЗЕС) е неразделна част от развитието на Съюза, която осигурява на Съюза възможност за действие, особено в контекста на алинея 2. Той подпомага Съюза при изработването на различните аспекти на общата политика в областта на външните отношения и сигурността, които се отнасят до отбраната, така както е посочено в този член. Следователно, Съюзът насърчава установяването на по-тесни институционални връзки със ЗЕС, с оглед на възможността за приобщаване на ЗЕС към Съюза, в случай че Европейският съвет реши така. В такъв случай, той препоръчва на държавите-членки приемането на такова решение, в съответствие с техните конституционни изисквания.

Политиката на Съюза, съгласно този член, не вреди на специфичния характер на политиката по сигурността и отбраната на определени държави-членки и зачита задълженията на определени държави-членки, които виждат осъществяването на своята обща отбрана в Организацията на Северноатлантическия договор (НАТО) и я намират за съвместима с общата политика на сигурност и отбрана, установена в рамките на тази структура.

Постепенното изработване на една обща отбранителна политика ще се насърчава, както държавите-членки преценят за уместно, чрез сътрудничество помежду им в областта на въоръженията.

2. Въпросите, засегнати в този Член, включват хуманитарни и спасителни мисии, мироопазващи мисии и мисии на въоръжени сили при овладяване на кризи, включително и омиротворяване.

3. Съюзът ще използва ЗЕС за изработване и прилагане на решения и действия на Съюза, свързани с отбраната.

Компетентността на Европейския съвет за утвърждаване на насоки в съответствие с Член 13, е валидна и по отношение на ЗЕС, по онези въпроси, по които Съюзът се ползва от ЗЕС.

Когато Съюзът се ползва от ЗЕС за изработване и прилагане на решения на Съюза във връзка с мисиите, посочени в алинея 2, всички държави-членки на Съюза имат

право да участват изцяло в споменатите мисии. Съветът, съгласувано с институциите на ЗЕС, приема необходимите практически мерки, за да се даде възможност на всички държави-членки, които дават свой принос в споменатите мисии, да участват изцяло и равнопоставено в планирането и вземането на решения в ЗЕС.

Решения, които са свързани с въпроси на отбраната, посочени в тази алинея, се вземат без да се засягат политиката и задълженията, споменати в алинея 1, трети абзац.

4. Разпоредбите на този член не пречат на развитието на по-тясно сътрудничество между две или повече държави-членки на двустранна основа в рамките на ЗЕС и на Атлантическия съюз, при условие, че такова сътрудничество не противоречи и не пречи на това, предвидено в този дял.

5. С цел да се улесни постигането на целите на този Член, неговите разпоредби ще се преразглеждат в съответствие с Член 48.

Член 18 (предишен член Й.8)

1. Председателството представлява Съюза по въпроси, които попадат в обхвата на общата политика в областта на външните отношения и сигурността.

2. Председателството е отговорно за прилагането на решенията, приети по силата на този дял; в това си качество, то по принцип изразява позицията на Съюза в международни организации и международни конференции.

3. Председателството се подпомага от Генералния секретар на Съвета, който изпълнява функциите на Върховен представител по въпросите на общата политика в областта на външните отношения и сигурността.

4. Комисията е свързана изцяло със задачите, посочени в алинеи 1 и 2. Председателството се подпомага при осъществяването на тези задачи, ако е налице необходимост от това, от следващата държавата-членка, която поема председателството.

5. Съветът може, когато счете това за необходимо, да назначи специален представител, с мандат отнасящ се до особени политически въпроси.

Член 19 (предишен член Й.9)

1. Държавите-членки координират своите действия в международните организации и на международни конференции. Те отстояват общите позиции на тези форуми.

В международни организации и на международни конференции, в които не участват всички държави-членки, онези които участват отстояват общите позиции.

2. Без да се засягат разпоредбите на алинея 1 и на Член 14, алинея 3, държавите-членки, представени в международни организации или на международни конференции, в които не участват всички държави-членки, информират последните по всеки въпрос от общ интерес.

Държавите-членки, които са и членки на Съвета за сигурност на ООН, ще действат в съгласуваност и ще информират изцяло останалите държави-членки. Държавите-членки, които са постоянни членки на Съвета за сигурност, при изпълнение на

своите функции, ще осигуряват защитата на позициите и интересите на Съюза, без да се засягат отговорностите им, съгласно разпоредбите на Устава на ООН.

Член 20 (предишен член Й.10)

Дипломатическите и консулските представителства на държавите-членки и делегациите на Комисията в трети държави и на международни конференции, както и техните представителства в международни организации, си сътрудничат за осигуряване спазването и прилагането на общите позиции и съвместните действия, приети от Съвета.

Те засилват сътрудничеството чрез обмяна на информация, извършване на съвместни оценки и като допринасят за прилагането на разпоредбите, посочени в член 20 от Договора за създаване на Европейската общност.

Член 21 (предишен член Й.11)

Председателството провежда консултации с Европейския парламент по главните аспекти и основните алтернативи на общата политика в областта на външните отношения и сигурността и осигурява надлежното съобразяване със становищата на Европейския парламент. Председателството и Комисията информират редовно Европейския парламент за развоя на политиката на Съюза в областта на външните отношения и сигурността.

Европейският парламент може да отправя въпроси или препоръки към Съвета. Той провежда ежегодно обсъждане по хода на осъществяване на общата политика в областта на външните отношения и сигурността.

Член 22 (предишен член Й.12)

1. Всяка държава-членка или Комисията може да отнася към Съвета всеки въпрос, който има отношение към общата политика в областта на външните отношения и сигурността и може да изпраща предложения до Съвета.

2. В случаите, изискващи бързо решение, Председателството, по своя собствена инициатива или по искане на Комисията или на държава-членка, свиква извънредно заседание на Съвета в срок от 48 часа или, в случай на спешност, в по-кратък срок.

Член 23 (предишен член Й.13)

1. Решенията, по този дял се приемат от Съвета с единодушие. Наличието на въздържали се лично присъстващи или представлявани членове, не е пречка за приемането на такива решения.

Когато се въздържи при гласуване, всеки член на Съвета може да обясни въздържанието си като направи официална декларация съгласно настоящия абзац. В такъв случай, той не е задължен да прилага решението, но приема, че то е задължително за Съюза. В дух на взаимна солидарност, съответната държава-членка е длъжна да се въздържа от каквото и да било действие, което би противоречало или попречило на действие на Съюза основано на това решение, като останалите държави-членки са длъжни да зачитат нейната позиция. Ако членовете на Съвета, обяснили по този начин въздържанието си при гласуването, представляват повече от една трета от гласовете, претеглени съгласно член 205,

алинея 2, от Договора за създаване на Европейската общност, решението не се приема.

2. В противовес на разпоредбите на алинея 1, Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство:

- когато приема съвместни действия, общи позиции или взема каквото и да е друго решение на основата на обща стратегия;

- когато приема каквото и да е решение, осъществявайки съвместно действие или обща позиция.

Ако член на Съвета заяви, че поради важни и изложени причини, свързани с националната политика, възнамерява да се противопостави на приемането на решение, което трябва да бъде взето с квалифицирано мнозинство, гласуване не се провежда. Съветът може, действайки с квалифицирано мнозинство, да поиска въпросът да бъде отнесен към Европейския съвет за вземане на решение с единодушие.

Гласовете на членовете на Съвета се претеглят съгласно член 205, алинея 2, от Договора за създаване на Европейската общност. За да бъдат приети решенията, се изискват най-малко 62 гласа "за", подадени от най-малко 10 от членовете.

Тази алинея не се прилага по отношение на решенията, които засягат военната област и областта на отбраната.

По процедурни въпроси, Съветът приема решения с мнозинство от своите членове.

Член 24 (предишен член Й.14)

Когато е необходимо да се сключи споразумение с една или повече държави или с международни организации в изпълнение на този дял, Съветът с единодушие може да упълномощи Председателството, подпомагано от Комисията, доколкото е целесъобразно, да започне преговори за тази цел. Такива споразумения се сключват от Съвета, който действа с единодушие, по препоръка на Председателството. Никое споразумение не е обвързващо по отношение на държава-членка, чийто представител в Съвета заяви, че тя трябва да спазва изискванията на своята собствена конституционна процедура; останалите членове на Съвета могат да се договорят, че споразумението ще се прилага временно по отношение на тях.

Разпоредбите на този член се прилагат и по отношение на въпроси, които попадат в обхвата на дял VI.

Член 25 (предишен член Й.15)

Без да се засяга Член 207 от Договора за създаване на Европейската общност, един Политически комитет наблюдава международното положение в областите, обхванати от общата политика в областта на външните отношения и сигурността и допринася за определяне на политиката чрез предоставяне на мнения на Съвета, по искане на Съвета или по своя собствена инициатива. Той наблюдава и осъществяването на договорената политика, без да се засягат отговорностите на Председателството и на Комисията.

Член 26 (предишен член Й.16)

Генералният секретар на Съвета, Върховен представител по въпросите на общата политика в областта на външните отношения и сигурността, подпомага Съвета по въпросите, които влизат в обхвата на общата политика в областта на външните отношения и сигурността, в частност, като съдейства за формулирането, изготвянето и прилагането на политически решения, а когато е уместно и като действа от името на Съвета по искане на Председателството - чрез провеждане на политически диалог с трети страни.

Член 27 (предишен член Й.17)

Комисията е свързана изцяло с дейността, осъществявана в областта на общата политика на външните отношения и сигурността.

Член 28 (предишен член Й.18)

1. Членове 189, 190, 196 до 199, 203, 204, 206 до 209, 213 до 219, 255 и 290 от Договора за създаване на европейската общност се прилагат по отношение на разпоредбите, отнасящи се до областите, посочени в този дял.

2. Административните разходи, които разпоредбите отнасящи се до областите посочени в този Дял, установяват за институциите, са за сметка на бюджета на Европейските общности.

3. Оперативните разходи, произтичащи от прилагането на гореспоменатите разпоредби, също са за сметка на бюджета на Европейските общности, с изключение на разходите за операции от военно или отбранително естество и на случаите, когато Съветът единодушно реши друго.

В случаите, когато разходите не са за сметка на бюджета на Европейските общности, те са за сметка на държавите-членки, в съответствие с размера на brutния им вътрешен продукт, освен ако Съветът, като действа с единодушие, не реши друго. Що се отнася до разходите, произтичащи от операции от военно или отбранително естество, държави-членки, чиито представители в Съвета са направили формална декларация съгласно Член 23, алинея 1, втори абзац, не са задължени да участват в тяхното финансиране.

4. Бюджетната процедура, предвидена в Договора за създаване на Европейската общност, се прилага за разходите, които са за сметка на бюджета на Европейските общности.

Дял VI

Разпоредби относно полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси

Член 29 (предишен член К.1)

Без да се засягат правомощията на Европейската общност, целта на Съюза е да осигури на гражданите висока степен на безопасност в рамките на една зона на свобода, сигурност и правосъдие, чрез разработването на общи действия между държавите-членки в областта на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси и чрез превантивни действия и борба срещу расизма и ксенофобията.

Тази цел се постига чрез превантивни действия и борба срещу престъпността, организирана или друга, в частност срещу тероризма, трафика на хора и престъпленията срещу деца, незаконния трафик на наркотици и незаконния трафик на оръжие, корупцията и измамата, чрез:

- по-тясно сътрудничество между полицейските сили, митническите власти и другите компетентни органи на държавите-членки, както пряко, така и чрез Европейската полицейска служба (Европол), в съответствие с разпоредбите на Членове 30 и 32;

- по-тясно сътрудничество между съдебната и другите компетентни власти на държавите-членки, в съответствие с разпоредбите на Членове 31 (а) до (г) и 32;

- сближаване, където е необходимо, на наказателноправни норми, в съответствие с разпоредбите на Член 31 (д).

Член 30 (предишен член К.2)

1. Съвместните действия в областта на полицейското сътрудничество включват:

- а) оперативно сътрудничество между компетентните власти, в това число полицейските, митническите и другите специализирани правоприлагащи служби на държавите-членки, във връзка с предотвратяването, разкриването и разследването на престъпленията;

- б) събирането, съхраняването, обработването, анализа и обмена на съответната информация, в това число информация притежавана от правоприлагащите служби относно доклади за съмнителни финансови сделки, в частност чрез Европол, като се спазват съответните разпоредби за защита на информацията от личен характер;

- в) сътрудничество и съвместни инициативи в областта на обучението, обмена на офицери за свързка, служебните командировки, използването на оборудване и научните изследвания в областта на правото;

- д) обща оценка на специфични техники на разследване във връзка с разкриването на тежките форми на организираната престъпност.

2. Съветът насърчава сътрудничеството чрез Европол и, по-специално, в срок от години след датата на влизане на Договора от Амстердам:

а) осигурява възможност за Европол да улеснява и подпомага подготовката и да насърчава координирането и осъществяването на конкретни действия по разследване от страна на компетентните органи на държавите-членки, включително и оперативни действия на съвместни екипи, включващи представители на Европол в качеството им на помощници.

б) приема мерки, които позволяват на Европол да изисква от компетентните органи на държавите-членки да провеждат и координират разследванията си по конкретни случаи и да развиват специфични умения, които може да бъдат предоставени на държавите-членки, за да ги подпомагат при разследването на случаи на организирана престъпност;

с) насърчава установяването на връзки между служителите на прокуратурата/следствието, специализиращи се в борбата срещу организираната престъпност в тясно сътрудничество с Европол.

д) създава научноизследователска, документална и статистическа мрежа по трансграничната престъпност.

Член 31 (предишен член К.3)

Съвместната дейност в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси включва:

а) улесняване и ускоряване на сътрудничеството между компетентните министерства и съдебни или равностойни на тях органи на държавите-членки, във връзка със съдебните процедури и изпълнението на решенията;

б) улесняване на екстрадицията между държавите-членки;

в) осигуряване на съвместимост между нормативните разпоредби, приложими в държавите-членки, в необходимата степен за подобряване на това сътрудничество;

г) предотвратяване на стълкновения на правораздаването между държавите-членки;

д) постъпателно приемане на мерки, установяващи минимум от правила, отнасящи се до основополагащи елементи на наказателните закони и до наказанията в областта на организираната престъпност, тероризма и незаконния трафик на наркотици.

Член 32 (предишен член К.4)

Съветът определя условията и ограниченията, при които компетентните органи, посочени в Членове 30 и 31, могат да действат на територията на друга държава-членка, в съгласуваност и договореност с властите на съответната държава.

Член 33 (предишен член К.5)

Този дял не засяга изпълнението на отговорностите, възложени на държавите-членки относно поддържането на законността и реда и гарантирането на вътрешната сигурност.

Член 34 (предишен член К.6)

1. Държавите-членки се информират и консултират взаимно в рамките на Съвета, в областите посочени в този дял, с цел да координират своите действия. За тази цел, те установяват сътрудничество между съответните служби на своите администрации.

2. Съветът приема актове и подпомага сътрудничеството, като използва съответните форми и процедури, посочени в този дял, които допринасят за постигането на целите на Съюза. За тази цел, действайки с единодушие по инициатива на която и да е от държавите-членки или на Комисията, Съветът може:

а) да приема общи позиции, които определят подхода на Съюза към отделен въпрос;

б) да приема рамкови решения за целите на сближаването на законовите и подзаконовите актове на държавите-членки. Рамковите решения са задължителни за държавите-членки по отношение на резултата, който трябва да бъде постигнат, но предоставят на националните органи избора на формите и начините. Те не водят до пряк резултат;

в) да приема решения с каквато и да е друга цел, съвместима с целите на този дял, с изключение на каквото и да е сближаване на законовите и подзаконови актове на държавите-членки. Тези решения са задължителни и не водят до пряк резултат. Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, приема мерки за изпълнението на тези решения на съюзно равнище;

г) да изработва конвенции, които препоръчва на държавите-членки за приемане, в съответствие с техните конституционни изисквания. Държавите-членки предприемат съответните процедури в срок, определен от Съвета.

Освен ако не предвиждат друго, конвенциите, след като са били приети от поне половината от държавите-членки, влизат в сила по отношение на тези държави-членки. Мерки за прилагане на конвенциите се приемат в рамките на Съвета с мнозинство две/трети от Договарящите се страни.

3. В случаите, при които се изисква Съветът да действа с квалифицирано мнозинство, гласовете на членовете му се претеглят както е указано в Член 205, алинея 2, от Договора за създаване на Европейската общност, а за приемането на актовете на Съвета са нужни най-малко 62 гласа "за", подадени от най-малко 10 члена.

4. По процедурни въпроси, Съветът приема решения с мнозинство от членовете си.

Член 35 (предишен член К.7)

1. Съдът на Европейските Общности е компетентен, при условията посочени в този Член, да се произнася по преюдициални въпроси относно действителността и тълкуването на рамковите решения и на решенията относно тълкуването на конвенциите, утвърдени съгласно този дял, както и относно действителността и тълкуването на мерките за тяхното прилагане.

2. С декларация, направена по време на подписването на Амстердамския договор или по което и да е време след това, всяка държава-членка има възможност да приеме юрисдикцията на Съда на Европейските общности да се произнася по преюдициални въпроси, съгласно посоченото в алинея 1.

3. Държава-членка, която прави декларация по смисъла на член 2, изрично заявява, че:

а) всеки съд или трибунал на тази държава, срещу чиито решения са изчерпани всички съдебни средства по националното право, може да поиска от Съда на Европейските общности да се произнесе преюдициално по въпрос, повдигнат по дело, висящо пред него и засягащо действителността или тълкуването на някой от актовете, упоменати в алинея 1, в случай че съответният съд или трибунал счита, че е необходимо решение по въпроса, за да може той да постанови решение, или че

б) всеки съд или трибунал на тази държава, може да поиска Съдът на Европейските общности да се произнесе преюдициално по въпрос, повдигнат по дело висящо пред него и засягащо действителността или тълкуването на някой от актовете, упоменати в алинея 1, ако съответният съд или трибунал счита, че е необходимо решение по въпроса, да може той да постанови решение.

4. Всяка държава-членка, независимо дали е направила декларация по смисъла на алинея 2, има право да представи на Съда становище по делото или писмени бележки, в случаите, възникващи по алинея 1.

5. Съдът не е компетентен да преразглежда действителността или съразмерността на действията извършени от полицията или от други правоприлагащи служби на държава-членка, както и изпълнението на задълженията, възложени на държавите-членки във връзка с поддържането на законността и реда, и гарантирането на вътрешната сигурност.

6. Съдът е компетентен да преразглежда законността на рамковите решения и на решенията по дела заведени от държава-членка или от Комисията относно контрола на законосъобразността на рамковите решения и решенията по дела, заведени от държава-членка или от Комисията, обосновани с липса на компетентност, нарушаване на съществено процесуално изискване, нарушаване на този Договор или на каквато и да е законова норма, свързана с неговото прилагане, или злоупотреба с права. Делата, предвидени в тази алинея, се завеждат в двумесечен срок от публикуването на акта.

7. Съдът на Европейските общности е компетентен да се произнася по всеки спор между държави-членки, относно тълкуването или прилагането на актове, приети съгласно Член 34, алинея 2, винаги, когато такъв спор не може да бъде разрешен от Съвета в шестмесечен срок от отнасянето му към Съвета от някой от неговите членове. Освен това, Съдът е компетентен да се произнася и по всеки спор между държави-членки и Комисията относно тълкуването или прилагането на конвенциите, издадени съгласно член 34, алинея 2, б. "г".

Член 36 (предишен член К.8)

1. Създава се Координационен комитет, състоящ се от старши служители. Освен координационна роля, Комитетът има за задача да:

- представя мнения на вниманието на Съвета, било по негово искане или по своя собствена инициатива;
- съдейства, без да се засяга Член 207 от Договора за създаване на Европейската общност, за подготовката на обсъжданията на Съвета в областите посочени в Член 29.

2. Комисията е свързана изцяло с работата в посочените в този дял области.

Член 37 (предишен член К.9)

В международните организации и на международните конференции, в които участвуват, държавите-членки отстояват общите позиции, приети в съответствие с този дял.

Членове 18 и 19 се прилагат съответно по въпроси, които попадат в рамките на този дял.

Член 38 (предишен член К.10)

Споразуменията посочени в Член 24 може да включват въпроси, които попадат в рамките на този дял.

Член 39 (предишен член К.11)

1. Съветът се консултира с Европейския парламент преди приемането на който и да е от актовете, посочени в Член 34, алинея 2, б. б), в) и г). Европейският парламент представя своето становище в срок, който може да бъде поставен от Съвета и който не може да бъде по-малко от три месеца. При липса на становище в този срок, Съветът може да действа.

2. Председателството и Комисията редовно информират Европейския парламент за обсъжданията в областите обхванати от този дял.

3. Европейският парламент може да отправя към Съвета въпроси или да му дава препоръки. Всяка година той провежда дебати по постигнатия напредък в областите посочени в този дял.

Член 40 (предишен член К.12)

1. Държавите-членки, които възнамеряват да установят по-тясно сътрудничество помежду си, може да получат разрешение да използват институциите, процедурите и механизмите предвидени в Договорите, при условие че планираното сътрудничество:

а) зачита правомощията на Европейската общност и целите формуирани в този дял;

б) има за цел да даде възможност на Съюза да се развива по-бързо като зона на свободата, сигурността и правосъдието.

2. Предвиденото в алинея 1 разрешение се дава от Съвета, който приема решение с квалифицирано мнозинство по искане на заинтересованите държави-членки и след като Комисията е била поканена да представи становището си, искането се изпраща и до Европейския парламент.

В случай че някой от членовете на Съвета заяви, че поради важни и обявени причини, свързани с националната политика, възнамерява да се противопостави на даването на разрешение с квалифицирано мнозинство, гласуване не се провежда. Съветът може, с решение прието с квалифицирано мнозинство, да поиска въпросът да бъде отнесен към Европейския съвет за приемане на решение с единодушие.

Гласовете на членовете на Съвета се претеглят в съответствие с Член 205, алинея 2, от Договора за създаване на Европейската общност. За приемане на решенията са нужни най-малко 62 гласа "за", подадени от най-малко 10 члена.

3. Всяка държава-членка, която желае да е страна в сътрудничество, установено в съответствие с този член, уведомява за намерението си Съвета и

Комисията, която дава становище на Съвета в тримесечен срок от получаването на такова уведомление, по възможност придружено с препоръка за такива конкретни договорености, каквито тя счита за необходими, за да може държавата-членка да стане страна по въпросното сътрудничество. В четиримесечен срок от датата на уведомлението, Съветът взема решение по искането и по съответните конкретни договорености, каквито той счита за необходими. Счита се, че решението е взето, освен ако Съветът, действайки с квалифицирано мнозинство, не реши да го отложи временно. В такъв случай, Съветът посочва основанията за своето решение и определя краен срок за преразглеждането му. За целите на тази алинея, Съветът действа съгласно условията посочени в Член 44.

4. Разпоредбите на Членове от 29 до 41 се прилагат относно по-тясното сътрудничество, предвидено в този член, освен ако в този Член и в Членове 43 и 44 е предвидено друго.

Разпоредбите на Договора за създаване на Европейската общност, отнасящи се до правомощията на Съда на Европейските общности и до упражняването на тези правомощия, се прилагат по отношение на алинеи 1, 2 и 3.

5. Този Член не засяга разпоредбите на Протокола, обединяващ достойнието на Шенген в рамките на Европейския съюз.

Член 41 (предишен член К.13)

1. Членове 189, 190, 195, 196 до 199, 203, 204, 205, алинея 3, 206 до 209, 213 до 219, 255 и 290 от Договора за създаване на Европейската общност, се прилагат по отношение на разпоредбите, отнасящи се до областите, посочени в този дял.

2. Административните разходи, които разпоредбите отнасящи се до областите посочени в този дял, свързват с институциите, са за сметка на бюджета на Европейските общности.

3. Оперативните разходи, произтичащи от прилагането на тези разпоредби, също са за сметка на бюджета на Европейските общности, освен в случаите, когато Съветът, действайки с единодушие, реши друго. В случаите, когато разходите не са за сметка на бюджета на Европейските общности, те си възлагат по сметка на държавите-членки в съответствие с размера на brutния им вътрешен продукт, освен ако Съветът, като действа с единодушие, не реши друго.

4. Бюджетната процедура, предвидена в Договора за създаване на Европейската общност се прилага по отношение на разходите, които са за сметка на бюджета на Европейските общности.

Член 42 (предишен член К.14)

Съветът, като действа с единодушие по инициатива на Комисията или на някоя държава-членка и след като се консултира с Европейския парламент, може да реши, че действие в областите посочени в член 29 попада в обхвата на дял IV от Договора за създаване на Европейската общност и същевременно да определи съответните условия за гласуване, които се отнасят до него. Той препоръчва на държавите-членки да приемат това решение, в съответствие с техните конституционни изисквания.

Дял VII

(предишен Дял VIa)

Разпоредби относно по-тясното сътрудничество

Член 43 (предишен член K.15)

1. Държавите-членки, които възнамеряват да установят по-тясно сътрудничество помежду си, могат да се ползват от институциите, процедурите и механизмите, предвидени в този Договор и в Договора за създаване на Европейската общност, при условие, че сътрудничество:

а) има за цел да съдейства за постигането на целите на Съюза и да защитава и обслужва неговите интереси;

б) зачита принципите на споменатите Договори и единната институционална рамка на Съюза;

в) се използва само като крайна мярка, когато целите на споменатите договори не биха могли да бъдат постигнати чрез прилагането на съответните процедури, предвидени в тях;

г) засяга поне по-голяма част от държавите-членки;

д) не засяга "достоянието на Общността"*2 и актовете, приети съгласно другите разпоредби на споменатите Договори;

е) не засяга компетенциите, правата, задълженията и интересите на държавите-членки които не участват в него;

ж) е отворено за всички държави-членки и да им позволява по всяко време да се присъединят към подобно сътрудничество, при условие, че ще се подчиняват на основното решение и на решенията приети в тази рамка;

з) се подчинява на специфичните допълнителни критерии, предвидени в Член 11 от Договора за създаване на Европейската общност и в Член 40 от този Договор, в зависимост от засегнатата област, и е разрешено от Съвета, в съответствие с процедурите предвидени в тях.

2. Държавите-членки прилагат, доколкото ги засягат, актовете и решенията, приети за осъществяването на сътрудничеството в което те участват. Държавите-членки, които не участват в такова сътрудничество, са длъжни да не възпрепятстват осъществяването му от държавите-членки, които участват в него.

Член 44 (предишен член K.16)

1. За целите на приемането на актовете и решенията, необходими за осъществяването на сътрудничеството, посочено в Член 43, се прилагат съответните институционални разпоредби на този Договор и на Договора за създаване на Европейската общност. Но, макар че в обсъжданията могат да участват всички членове на Съвета, в приемането на решенията участват само онези от тях, които представляват участващи държави-членки. Квалифицираното мнозинство се определя в същото съотношение от претеглените гласове на заинтересованите членове на Съвета, като предвиденото в Член 205, алинея 2, от

Договора за създаване на Европейската общност. Единодушие се образува само от заинтересованите членове на Съвета.

2. Разходите произтичащи от осъществяването на сътрудничеството, извън последвалите административни разходи за институциите, се поемат от участващите държави-членки, освен ако Съветът не реши друго с единодушие.

Член 45 (предишен член К.17)

Съветът и Комисията редовно информират Европейския парламент за развитието на по-тясно сътрудничество, установено въз основа на този дял.

Дял VIII

(предишен Дял VII)

Заклучителни разпоредби

Член 46 (предишен член Л)

Разпоредбите на Договора за създаване на Европейската общност, на Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана и на Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, отнасящи се до правомощията на Съда на Европейските общности и до упражняването на тези правомощия, се прилагат само по отношение на следните разпоредби на този Договор:

а) разпоредбите за изменение и допълнение на Договора за създаване на Европейската икономическа общност, с цел създаването на Европейската общност, на Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана и на Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия;

б) разпоредбите на Дял VI, при условията предвидени в Член 35;

в) разпоредбите на Дял VIII, при условията, предвидени в Член 11 от Договора за създаване на Европейската общност и Член 40 от този договор;

г) Член 6, алинея 2, относно съдебни дела на институциите, доколкото Съдът е компетентен, съгласно Договорите за създаване на Европейските общности и съгласно този Договор;

д) Членове 46 до 53.

Член 47 (предишен член М)

Предвид разпоредбите за изменение и допълнение на Договора за създаване на Европейската икономическа общност, с цел създаването на Европейската общност, на Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана и на Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия и тези заключителни разпоредби, нищо в този Договор не засяга Договорите за създаване на Европейските общности или последващите договори и актове, които ги изменят или допълват.

Член 48 (предишен член Н)

Правителството на всяка държава-членка, или Комисията, могат да внасят в Съвета предложения за изменение на договорите, на които се основава Съюзът.

Ако Съветът, след като се консултира с Европейския парламент и, когато е уместно, с Комисията, представи становище в полза на свикването на конференция на представители на правителствата на държавите-членки, конференцията се свиква от Председателя на Съвета, с цел да се определят с общо съгласие измененията и допълненията, които предстои да бъдат направени в споменатите договори. В случай на институционални промени във валутната област, следва да се проведе консултация и с Европейската централна банка.

Измененията и допълненията влизат в сила, след като бъдат ратифицирани от всички държави-членки, в съответствие с техните конституционни изисквания.

Член 49 (предишен член O)

Всяка европейска държава, която зачита изложените в член 6, алинея 1 принципи, може да кандидатствува за член на Съюза. Тя трябва да отправи заявлението си до Съвета, който взема решение с единодушие, след като се консултира с Комисията и след като получи одобрение и съгласие от Европейския парламент, който се произнася с абсолютно мнозинство на съставляващите го членове.

Условията за приемане и поправките на Договорите, на които се основава Съюзът, с които е свързано такова приемане, са предмет на споразумение между държавите-членки и кандидатстващата за членство държава. Това споразумение трябва да бъде представено за ратификация от всички договарящи се държави, в съответствие с техните конституционни изисквания.

Член 50 (предишен член P)

1. С настоящия се отменят Членове от 2 до 7 и от 10 до 19 от Договора за създаване на Единен съвет и Единна комисия на Европейските Общности, подписан в Брюксел на 8 април 1965 година.

2. С настоящия се отменят Член 2, Член 3, алинея 2, и Дял III от Единния европейски акт, подписан в Люксембург на 17 февруари 1986 година и в Хага на 28 февруари 1986 година.

Член 51 (предишен член Q)

Този Договор се сключва за неограничен срок.

Член 52 (предишен член R)

1. Този Договор трябва да бъде ратифициран от Високо договарящите се страни, в съответствие с техните конституционни изисквания. Ратификационните документи се депозират пред правителството на Република Италия.

2. Този Договор влиза в сила на 1 януари 1993 година, при условие че всички ратификационни документи са били депозирани или, ако това условие не е изпълнено, на първия ден от месеца, следващ този, през който е бил депозиран ратификационният документ от последната подписала го държава-членка, предприела тази стъпка.

Член 53 (предишен член S)

Този Договор, съставен в единствен оригинал на датски, холандски, английски, френски, немски, гръцки, ирландски, италиански, португалски и испански езици, при което текстовете на всички тези езици са еднакво достоверни, следва да бъде депозирани в архива на правителството на Република Италия, което ще изпрати заверено копие до всяко от правителствата на останалите подписали го държави.

На основание Договора за присъединяване от 1994 г., достоверни са, също така, и версиите на този Договор на фински и на шведски език.

В потвърждение на което, долуподписаните пълномощни представители подписаха този Договор.

Подписан в Маастрихт на седмия ден от месец февруари, хиляда деветстотин деветдесет и втора година.

Марк Ейскенс

Уфе Елеман - Йенсен

Ханс - Дитрих Геншер

Антониос Самарас

Франсиско Фернандес Ордоняс

Ролан Дюма

Джерард Колинс

Джани де Микелис

Жак Ф. Поос

Ханс ван ден Брук

Жоао де Деуш Пинеиру

Дъглас Хърд

Филип Мейстадт

Андерс Фог Расмусен

Теодор Вайгел

Ефtimiос Христодулу

Карлос Солчага Каталан

Пиер Береговоа

Бърти Охърн

Гуидо Карли

Жан Клод Юнкер

Вилем Кок

Жорже Брага де Маседо

Франсис Мод

II. ПРОТОКОЛИ

Протокол относно член 17 от договора за Европейски съюз

Високо договарящите се страни,

Като имат предвид необходимостта от пълното прилагане на разпоредбите на Член 17, алинея 1, параграф 2 и на алинея 3 от Договора за Европейски съюз,

Като имат предвид, че политиката на Съюза в съответствие с Член 17 не влияе на конкретния характер на политиката в областта на отбраната и сигурността на определени държави-членки и зачита задълженията на определени държави-членки, които виждат осъществяването на своята обща защита чрез НАТО, в рамките на Северноатлантическия договор, както и че тя е съвместима с общата политика в областта на отбраната и сигурността, установена в тази рамка,

Постигнаха съгласие относно следните разпоредби, които са включени като допълнение към Договора за Европейски съюз,

Европейският съюз разработва заедно със Западноевропейския съюз мерки за по-тясно сътрудничество между тях, в срок до една година от влизането в сила на Договора от Амстердам.

III. ЗАКЛЮЧИТЕЛЕН АКТ

1. Конференциите на представителите на правителствата на държавите-членки, свикани в Рим на 15 декември 1990 година, за да приемат с общо съгласие измененията, които следва да бъдат направени в Договора за създаване на Европейската икономическа общност, с оглед на осъществяването на политически съюз и с оглед на пристъпването към заключителните етапи на икономическия и валутен съюз, както и онези, свикани в Брюксел на 3 февруари 1992 година, с оглед на измененията и допълненията на Договорите за създаване съответно на Европейската общност за въглища и стомана и на Европейската общност за атомна енергия, като последица от измененията и допълненията, предвидени в Договора за създаване на Европейската икономическа общност, приеха следните текстове:

Договор за Европейски съюз

Протоколи

1. Протокол относно придобиването на собственост в Дания.
2. Протокол относно Член 119 от Договора за създаване на Европейската общност.
3. Протокол относно Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка.
4. Протокол относно Устава на Европейския валутен институт.
5. Протокол относно процедурата за определяне на прекомерно големия бюджетен дефицит.
6. Протокол относно критериите за сближаване, в съответствие с Член 109й от Договора за създаване на Европейската общност.
7. Протокол за изменение на Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности.
8. Протокол относно Дания.
9. Протокол относно Португалия.
10. Протокол относно прехода към третия етап от икономическия и валутния съюз.
11. Протокол относно някои разпоредби, отнасящи се до Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия.
12. Протокол относно някои разпоредби относно Дания.
13. Протокол относно Франция.
14. Протокол относно социалната политика, включващ като приложение споразумението, сключено между държавите-членки на Европейската общност, с изключение на Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия, към което са включени и две декларации.
15. Протокол относно икономическото и социално сближаване.
16. Протокол относно Комитета по икономическите и социалните въпроси и Комитета на регионите.
17. Протокол, приложен като допълнение към Договора за Европейски съюз и към Договорите за създаване на Европейските общности.

Конференциите постигнаха съгласие, че Протоколите с номера от 1 до 16 ще бъдат включени като приложение към Договора за създаване на Европейската общност, както и че протоколът, посочен в Член 17, ще бъде включен като приложение към Договора за създаване на Европейски съюз и към Договорите за създаване на Европейските общности.

2. При подписването на тези текстове, конференциите приеха изброените по-долу декларации, включени като приложение към този Заключителен акт:

Декларации:

1. Декларация относно гражданската защита, енергетиката и туризма.
2. Декларация относно гражданството на държава-членка.
3. Декларация относно Част трета, Дялове трети и Шести от Договора за създаване на Европейската общност.
4. Декларация относно Част трета, Дял шести от Договора за създаване на Европейската общност.
5. Декларация относно валутното сътрудничество с трети държави.
6. Декларация относно валутните отношения с Република Сан Марино, Ватикана и Княжество Монако.
7. Декларация относно Член 73г от Договора за създаване на Европейската общност.
8. Декларация относно Член 109 от Договора за създаване на Европейската общност.
9. Декларация относно Част трета, Дял шестнадесети от Договора за създаване на Европейската общност.
10. Декларация относно Членове 109, 130с и 130ш от Договора за създаване на Европейската общност.
11. Декларация относно директивата от 24 ноември 1988 година (емисии).
12. Декларация относно Европейския фонд за развитие.
13. Декларация относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз.
14. Декларация относно Конференциите на парламентите.
15. Декларация относно броя на членовете на Комисията и на Европейския парламент.
16. Декларация относно йерархията на актовете на Общността.
17. Декларация относно правото на достъп до информация.
18. Декларация относно прогнозните разходи във връзка с предложения на Комисията.
19. Декларация относно прилагането на правото на Общността.
20. Декларация относно оценката за въздействието върху околната среда на мерки на Общността.
21. Декларация относно Сметната палата.
22. Декларация относно Комитета по икономическите и социалните въпроси.
23. Декларация относно сътрудничеството с благотворителни организации.
24. Декларация относно защитата на животните.

25. Декларация относно представяването на интересите на отвъдморските страни и територии, посочени в Член 227, алинея 3 и алинея 5, б. "а" от Договора за създаване на Европейската общност.

26. Декларация относно най-отдалечените райони на Общността.

27. Декларация относно гласуването при общата политика в областта на външните отношения и сигурността.

28. Декларация относно практическите мерки при общата политика в областта на външните отношения и сигурността.

29. Декларация относно използването на езици при общата политика в областта на външните отношения и сигурността.

30. Декларация за Западноевропейския съюз.

31. Декларация относно правото на убежище.

32. Декларация относно полицейското сътрудничество.

33. Декларация относно споровете между ЕЦБ и ЕВИ и техни служители.

Подписан в Маастрихт, на седмия ден от месец февруари, хиляда деветстотин деветдесет и втора година.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно гражданската защита, енергетиката и туризма

Конференцията декларира, че въпросът за включване в Договора за създаване на Европейската общност на дялове, които се отнасят до областите, посочени в Член 3, б. "у" от същия договор, ще бъде разгледан в съответствие с процедурата, посочена в Член Н, алинея 2 от Договора за Европейски съюз, въз основа на доклад, който Комисията ще внесе в Съвета най-късно през 1996 година.

Комисията декларира, че действията на Общността в тези области ще се осъществяват съгласно настоящите разпоредби от Договорите за създаване на Европейските общности.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно гражданството на държава-членка

Конференцията декларира, че когато в Договора за създаване на Европейската общност се използва понятието граждани на държавите-членки, въпросът дали отделното лице притежава гражданство на държава-членка трябва да бъде уреден единствено съгласно националното законодателство на съответната държава-членка. За информация, държавите-членки може да обявят кои лица следва да бъдат считани за техни граждани за целите на Общността чрез декларация, която следва да внесат в Председателството, като когато е необходимо, те могат да направят промени в тази декларация.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно част трета, дялове трети и шести от Договора за създаване на Европейската общност

Конференцията потвърждава, че за целите на прилагането на разпоредбите на този Договор, включени в Част трета, Дял трети, Глава четвърта, отнасящи се до капитала и плащанията, както и в Дял шести, отнасящ се до икономическата и валутна политика, ще продължи да се прилага обичайната практика, в съответствие

с която Съветът заседава в състав министри на икономиката и финансите, без да се засягат разпоредбите на Член 109й, алинеи 2 до 4 и на Член 109к, алинея 2.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно част трета, дял шести от Договора за създаване на Европейската общност

Конференцията потвърждава, че Председателят на Европейския съвет ще кани министрите на икономиката и финансите да участват в срещите на Европейския съвет, когато се обсъждат въпроси, отнасящи се до икономическия и валутен съюз.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно валутното сътрудничество с трети държави

Конференцията потвърждава, че Общността ще се стреми да съдейства за стабилни международни валутни отношения.

За тази цел, Общността е готова да си сътрудничи с останалите европейски държави и с онези неевропейски държави, с които тя поддържа тесни икономически връзки.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно валутните отношения с Република Сан Марино, Ватикана и Княжество Монако

Конференцията приема, че съществуващите валутни отношения между Италия и Сан Марино, както и между Франция и Монако остават незасегнати от Договора за създаване на Европейската общност до въвеждането на ЕКЮ като единна валута на Общността.

Общността се задължава да съдейства за преговори във връзка със съществуващите разпоредби, доколкото такива преговори се налагат, вследствие въвеждането на ЕКЮ като единна валута.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно член 73г от Договора за създаване на Европейската общност

Конференцията потвърждава, че правото на държавите-членки да прилагат съответните разпоредби на своето данъчно законодателство, в съответствие с Член 73г, алинея 1, б. "а" от този Договор, ще се прилага само по отношение на съответните разпоредби, които съществуват в края на 1993 година. Тази декларация обаче, се прилага само по отношение на движението на капитали между държави-членки и на плащания, извършвани между държави-членки.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно член 109 от Договора за създаване на Европейската общност

Конференцията потвърждава, че използването на понятието "формални споразумения", в Член 109, алинея 1, няма за цел да създаде нова категория международни споразумения, по смисъла на правото на Общността.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно част трета, дял шестнадесети от Договора за създаване на Европейската общност

Конференцията счита, че с оглед на нарастващата важност на опазването на природата на национално равнище, на равнище на Общността и на международно

равнище, Общността, при осъществяването на своите правомощия, в съответствие с Част трета, Дял шестнадесети, отчита специфичните изисквания в тази област.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно членове 109, 130с и 130у от Договора за създаване на Европейската общност

Конференцията счита, че разпоредбите на Член 109, алинея 5, Член 130с, алинея 4ш, Член 130у не засягат принципите, произтичащи от решението, прието от Съда по делото ERTA.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно директива от 24 ноември 1988 година (ЕМИСИИ)

Конференцията декларира, че промените в законодателството на Общността не могат да попречат на прилагането на изключенията, предоставени на Испания и Португалия до 31 декември 1999 година, в съответствие с Директива на Съвета от 24 ноември 1998 година, относно ограничаване на емисиите във въздуха на някои замърсители от големите заводи при процеса на изгаряне.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно Европейския фонд за развитие

Конференцията приема, че Европейският фонд за развитие ще продължи да бъде финансиран от национални вноски, в съответствие със сегашните разпоредби.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз

Конференцията намира за важно да се насърчи по-широкото участие на националните парламенти в дейностите на Европейския съюз.

За тази цел, следва да бъде засилен обменът на информация между националните парламенти и Европейския парламент. В този контекст, правителствата на държавите-членки следва да осигурят, между другото, националните парламенти да получават своевременно законодателните предложения на Комисията за сведение и за евентуалното им разглеждане.

Освен това, Конференцията счита за важно засилването на връзките между националните парламенти и Европейския парламент, в частност чрез предоставяне на взаимни улеснения и редовни срещи между депутатите, които проявяват интерес към едни и същи проблеми.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно конференция на парламентите

Конференцията приканва Европейския парламент и националните парламенти да се срещат, когато това е необходимо като Конференция на парламентите (или "Заседания").

Конференцията на парламентите ще бъде консултирана по основни въпроси на Европейския съюз, без да се засягат правата на Европейския парламент и правата на националните парламенти. Председателят на Европейския съвет и Председателят на Комисията ще докладват на всяка сесия на Конференцията на парламентите относно положението на Съюза.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно броя на членовете на Комисията и на Европейския парламент

Конференцията приема, че държавите-членки ще разгледат въпросите, отнасящи се до броя на членовете на Комисията и броя на членовете на Европейския парламент не по-късно от края на 1992 година, с цел да постигнат съгласие, което би позволило създаването на необходимата правна основа за определяне на броя на членовете на Европейския парламент в подходящ срок, преди изборите през 1994 година. Решенията следва да бъдат взети, между другото, в светлината на необходимостта от установяването на членския състав на Европейския парламент в разширената Общност.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно йерархията на актовете на Общността

Конференцията приема, че междуправителствената конференция, която трябва да бъде свикана през 1998 година ще разгледа до каква степен е възможно да се преразгледа класификацията на актовете на Общността, с цел да се създаде подходяща йерархия между различните категории актове.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно правото на достъп до информация

Конференцията счита, че прозрачността на процеса за вземане на решения укрепва демократичния характер на институциите и общественото доверие в управлението. С оглед на това, Конференцията препоръчва Комисията да внесе в Съвета не по-късно от 1993 година доклад относно мерките, които трябва да бъдат предприети за подобряване на достъпа на обществеността до информацията, която притежават институциите.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно прогнозните разходи във връзка с предложения на Комисията

Конференцията отбелязва, че Комисията се задължава, на основата на всякакви консултации, които смете за необходими и чрез укрепване на своята система за оценка на законодателството на Общността да взема предвид в своите предложения за актове разходите и ползите за органите на държавите-членки, както и за всички заинтересовани страни.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно прилагането на правото на Общността

1. Конференцията подчертава, че от основно значение за целостта и единството на процеса на изграждането на Европа и всяка държава-членка изцяло и точно да претворява в своето национално законодателство директивите на Общността, адресирани до нея, в рамките на посочените от тях срокове. Освен това Конференцията, като признава че всяка държава-членка трябва сама да определи как най-добре могат да бъдат приложени разпоредбите на правото на Общността в рамките на нейните собствени конкретни институции, правна система и други обстоятелства, но при всички случаи в съответствие с Член 189 от Договора за създаване на Европейската общност, счита че от съществено значение за нормалното функциониране на Общността е мерките, предприети от държавите-членки да доведат до прилагането на правото на Общността със същата ефективност и строгост, както при прилагането на тяхното национално право.

2. Конференцията призовава Комисията да осигури, при упражняване на своите права в съответствие с член 155 от този Договор, държавите-членки да

изпълняват своите задължения. Тя отправя искане до Комисията да публикува периодично изчерпателен доклад до държавите-членки и Европейския парламент.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно оценката за въздействие върху околната среда на мерки на Общността

Конференцията отбелязва, че Комисията се задължава при изготвянето на своите предложения и че държавите-членки се задължават при изпълнението на тези предложения да се съобразяват напълно с тяхното въздействие върху околната среда, както и с принципа за устойчив растеж.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно сметната палата

Конференцията подчертава особената важност, която отдава на задачата на възложена на Сметната палата, в съответствие с членове 188а, 188б и 206 от Договора за създаване на Европейската общност.

Тя настоява останалите институции на Общността да обсъдят съвместно със Сметната палата всички подходящи начини за засилване на ефективността на нейната работа.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно комитета по икономическите и социалните въпроси

Конференцията се съгласява, че Комитетът по икономическите и социалните въпроси ще има същата независимост по отношение на своя бюджет и управлението на персонала, каквато има Сметната палата досега.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно сътрудничеството с благотворителни организации

Конференцията посочва необходимостта от сътрудничество, при осъществяване целите на член 117 от Договора за създаване на Европейската общност, между благотворителните организации и фондации, като институции отговорни за инициативи и услуги, свързани със социалното благосъстояние.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно защитата на животните

Конференцията призовава Европейския парламент, Съвета и Комисията, а също така и държавите-членки, които изработват и прилагат законодателството на Общността във връзка с общата селскостопанска политика, транспорта, вътрешния пазар и научните изследвания да отчетат изискванията за нормалното съществуване на животните.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно представяването на интересите на отвъдморските страни и територии, посочени в член 227, алинеи 3 и 5, б. "а" и "б" от *“Договора за създаване на Европейската общност”*

Конференцията, като отбелязва, че при изключителни обстоятелства могат да възникнат различия между интересите на Съюза и отвъдморските страни и територии, посочени в член 227, алинеи 3 и 5, б. "а" и "б" е съгласна, че Съветът ще се стреми за постигне, което да е в съответствие с позицията на Съюза. Но в случай че това се окаже невъзможно, Конференцията е съгласна, че засегнатата държава-членка може да действа самостоятелно в интерес на споменатите отвъдморски страни и територии, без да се засягат интересите на Общността. Засегнатата държава-членка уведомява Комисията и Съвета, когато е възможно

различие в интересите и когато самостоятелното действие изглежда неизбежно, като изрично изясни, че тя действа в интерес на отвъдморските територии, споменати по-горе.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно най-отдалечените региони на Общността

Конференцията признава, че най-отдалечените региони на Общността (Френските отвъдморски департаменти, Азорските острови и остров Мадейра, както и Канарските острови) страдат от основна структурна изостаналост, която се подсилва от няколко характеристики (отдалеченост, островен характер, незначителност по размер, трудна топография и климатични условия, икономическа зависимост само от няколко продукта), чието постоянно наличие и съчетаване силно ограничават тяхното икономическо и социално развитие.

Тя счита, че макар и разпоредбите на Договора за създаване на Европейската общност и вторичното законодателство да се прилагат автоматично по отношение на най-отдалечените региони, е възможно да се предприемат специални мерки за тяхното подпомагане, доколкото и докато съществува обективна необходимост да бъдат предприемани такива мерки, с оглед на икономическото и социално развитие на тези региони. Тези мерки трябва да имат за своя цел както осъществяването на вътрешен пазар, така и отчитането на реалността в тези региони, за да се даде възможност на най-отдалечените региони да постигнат средното равнище на социално и икономическо развитие на Общността.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно гласуването при общата политика в областта на външните отношения и сигурността

Конференцията приема, че що се отнася до решенията на Съвета, които изискват единодушие, държавите-членки, доколкото това е възможно, ще избягват да пречат на постигането на приемането на решение с единодушие, когато в подкрепа на това решение съществува квалифицирано мнозинство.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно практическите мерки при общата политика в областта на външните отношения и сигурността

Конференцията приема разделението на работата между Политическия комитет и Комитета на постоянните представители да бъде преразгледано на по-късен етап, както и практическите мерки за обединяването на Секретариата на Политическото сътрудничество с Генералния секретариат на Съвета, както и за сътрудничеството между последния и Комисията.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно използването на езици при общата политика в областта на външните отношения и сигурността

Конференцията приема, че използването на езиците ще се осъществява в съответствие с правилата на Европейските общности.

При комуникациите на COREU, текущата практика на Европейското политическо сътрудничество засега ще служи като ръководна насока.

Всички текстове в областта на общата политика в областта на външните отношения и сигурността, които се внасят или приемат на заседанията на Европейския съвет и на Съвета, а също така и всички текстове, които трябва да бъдат публикувани

незабавно и едновременно се превеждат на всички официални езици на Общността.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно Западноевропейския съюз

Конференцията приема за сведение следните декларации:

1. Декларация на Белгия, Германия, Испания, Франция, Италия, Люксембург, Холандия, Португалия и Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия, които са членове на Западноевропейския съюз и същевременно са членове на Европейския съюз, относно ролята на Западноевропейския съюз и неговите отношения с Европейския съюз и с Атлантическия съюз

Увод

1. Държавите-членки на ЗЕС се съгласяват, че е налице необходимост от развитието на действителна европейска идентичност по отношение на отбраната и сигурността, както и от по-голяма отговорност на Европа по въпросите на отбраната. Идентичността ще бъде постигната чрез постепенен процес, включващ последователни фази. ЗЕС ще съставлява неделима част от процеса на развитие на Европейския съюз и ще увеличава своя принос към солидарността в рамките на Атлантическия съюз.

Държавите-членки на ЗЕС са съгласни да засилят ролята на ЗЕС в обхвата на по-дългосрочната перспектива за обща отбранителна политика в рамките на Европейския съюз, която с течение на времето ще доведе до обща отбрана, която политика е съвместима с политиката на Атлантическия съюз.

2. ЗЕС ще се развива като отбранителен елемент на Европейския съюз и като средство за укрепване на европейския стълб на Атлантическия съюз. За тази цел той ще формулира обща европейска отбранителна политика и ще осъществява нейното конкретно прилагане чрез по-нататъшното усъвършенстване на собствената му оперативна функция.

Държавите-членки на ЗЕС вземат под внимание Член Й.4 от Договора за Европейски съюз, който се отнася до общата политика в областта на външните отношения и сигурността и гласи следното:

1. Общата политика в областта на външните отношения и сигурността включва всички въпроси, отнасящи се до сигурността на Съюза, включително и възможното изработване на обща отбранителна политика, която с течение на времето може да доведе до обща отбрана.

2. Съюзът изисква от Западноевропейския съюз (ЗЕС), който е неделима част от развитието на Съюза, да разработи и осъществи решения и действия на Съюза, които имат отбранителен аспект. Съгласувано с институциите на ЗЕС, Съветът приема необходимите практически мерки.

3. Относно проблемите с отбранителни аспекти, засегнати в този член, не могат да се прилагат процедурите, предвидени в Член Й.3.

4. Политиката на Съюза, в съответствие с този Член, не засяга специфичния характер на отбранителната политика и на политиката за сигурност на някои

държави-членки и се съобразява със задълженията на някои държави-членки, произтичащи от Северноатлантическия договор и е съвместима с общата отбранителна политика и общата политика за сигурност, изработена в рамките на този механизъм.

5. Разпоредбите на този Член не изключват развитието на по-тясно сътрудничество между две или повече от държавите-членки на двустранно равнище в рамките на ЗЕС и на Атлантическия съюз, при условие че това сътрудничество не противоречи или не е пречка за предвиденото в този Член.

6. С оглед на по-нататъшното осъществяване на целите на този Договор и като се има предвид 1998 година в контекста на Член 12 от Брюкселския договор, разпоредбите на този Член могат да бъдат изменени, в съответствие с предвиденото в Член Н, алинея 2, въз основа на доклад, който трябва да бъде представен на Съвета на Европейския съвет през 1996 година, и който трябва да включва оценка за осъществения напредък и за натрупания дотогава опит."

А. Отношения на ЗЕС с Европейския съюз

3. Целта е ЗЕС поетапно да се превърне в отбранителен компонент на Европейския съюз. За тази цел, ЗЕС е готов, по искане на Европейския съюз да разработва и осъществява решенията и действията на Съюза, които имат отбранителни аспекти.

За тази цел ЗЕС ще предприеме следните мерки, които ще осъществява в тясно работно сътрудничество със Съюза:

- синхронизиране на датите и местата на срещите и хармонизиране на методите на работа, в зависимост от конкретния случай;

- установяване на тясно сътрудничество, от една страна между Съвета и Генералния секретариат на ЗЕС и от друга, между Съвета на Съюза и Генералния секретариат на Съвета;

- обсъждане на хармонизирането на последователността и продължителността на срока на съответните Председателства;

- приемане на съответни мерки, за да се гарантира, че Комисията на Европейските общности ще бъде редовно информирана и, в зависимост от конкретния случай, консултирана във връзка с дейностите на ЗЕС, в съответствие с ролята на Комисията в общата политика в областта на външните отношения и сигурността, предвидена в Договора за Европейски съюз;

- насърчаване на по-тясното сътрудничество между Парламентарната асамблея на ЗЕС и Европейския парламент;

Съветът на ЗЕС, съгласувано с компетентните органи на Европейския съюз, предприема необходимите практически мерки.

Б. Отношения на ЗЕС с Атлантическия съюз

4. Целта е да се развие ЗЕС като средство за укрепване на европейския стълб на Атлантическия съюз. ЗЕС е готов да развива по-нататъшни тесни функционални връзки между ЗЕС и Атлантическия съюз и да засилва ролята,

отговорностите и приноса на държавите-членки на ЗЕС в Атлантическия съюз. Това ще бъде осъществено на основата на задължителна откритост и взаимно допълване между очертаващата се европейска идентичност в областта на сигурността и отбраната на Съюза. ЗЕС ще действа в съответствие с позициите, приети от Атлантическия съюз.

- държавите-членки на ЗЕС ще засилят своята координация по въпроси на Атлантическия съюз, които представляват общ интерес с важно значение, с цел да представят общи позиции, съгласувани в ЗЕС, в процеса на консултации в рамките на Съюза, който ще остане основен форум за консултации между неговите членове и място за постигане на съгласие, което поражда задължения за съюзниците по Северноатлантическия договор, във връзка с политиката в областта на сигурността и отбраната;

- когато е необходимо, трябва да бъдат синхронизирани датите и местата на срещите, и - хармонизирани методите на работа;

- ще бъде установено тясно сътрудничество между Генералните секретариати на ЗЕС и НАТО.

В. Оперативна функция на ЗЕС

5. Оперативната функция на ЗЕС ще бъде засилена чрез обсъждане и определяне на подходящи мисии, структури и средства, които включват в частност:

- звено за планиране в ЗЕС;

- по-тясно военно сътрудничество, в допълнение към това в Атлантическия съюз, по-специално в областите на логистиката, транспорта, обучението и стратегическия контрол;

- срещи на началниците на генералните щабове в ЗЕС;

- военни части, отговорни пред ЗЕС;

Други предложения, които ще бъдат проучвани занапред, в това число:

- подобряване на сътрудничеството в областта на въоръженията, с цел създаването на Европейска агенция по въоръженията;

- преобразуване на Института на ЗЕС в Европейска академия за сигурност и отбрана. Мерките насочени към осигуряване на по-голяма оперативна функция на ЗЕС, ще бъдат изцяло съвместими с мерките във военната област, които са необходими за осигуряването на колективната отбрана на всички съюзници.

Г. Други мерки

6. В резултат от предприемането на мерките, посочени по-горе и с цел да се улесни засилването на ролята на ЗЕС, седалището на Съвета и на Генералния секретариат на ЗЕС ще бъде преместено в Брюксел.

7. Представителството в Съвета на ЗЕС трябва да бъде такова, че да даде възможност на Съвета да осъществява непрекъснато своите функции, в съответствие с член 8 от изменения Брюкселски договор. Държавите-членки могат

да изберат въвеждането на двойни формули, състоящи се от участие на техните представители и в Атлантическия, и в Европейския съюз.

8. ЗЕС отбелязва, че в съответствие с разпоредбите на член Й.6, алинея 6 от Договора за Европейски съюз, отнасящи се до общата политика в областта на външните отношения и сигурността, Съюзът ще приеме решение за преразглеждане на разпоредбите на този член, с оглед на по-нататъшното осъществяване на целта, която трябва да бъде определена в съответствие със споменатата процедура. ЗЕС ще разгледа още веднъж тези разпоредби през 1996 година. Това преразглеждане ще отчита осъществения напредък и натрупания опит и ще разшири отношенията между ЗЕС и Атлантическия съюз.

II. Декларация на Белгия, Германия, Испания, Франция, Италия, Люксембург, Холандия, Португалия и Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия, които са членове на Западноевропейския съюз

"Държавите-членки на ЗЕС приветстват развитието на европейска идентичност в областта на отбраната и сигурността. Те са решени, имайки предвид ролята на ЗЕС като отбранителен компонент на Европейския съюз и като начин на укрепване на европейския стълб на Атлантическия съюз да поставят отношенията между ЗЕС и останалите европейски държави на нова основа, с оглед на стабилността и сигурността на Европа. В този дух, те предлагат следното:

Държавите, които са членки на Европейския съюз, се поканват да се присъединят към ЗЕС, при условия, които следва да бъдат договорени в съответствие с член 11 от изменения Брюкселски договор или да станат наблюдатели в него. Едновременно с това, останалите европейски държави, членки на НАТО, се поканват да станат асоциирани членове на ЗЕС по начин, който би им предоставил възможност за пълно участие в дейностите на ЗЕС.

Държавите-членки на ЗЕС предполагат, че договорите и споразуменията, съответстващи на споменатите по-горе предложения, ще бъдат сключени преди 31 декември 1992 година."

ДЕКЛАРАЦИЯ относно правото на убежище

1. Конференцията приема, че в контекста на процедурите, предвидени в членове К.1 и К.3 от разпоредбите за сътрудничество в областта на правосъдието и на вътрешните работи, Съветът ще счита за приоритетни всички въпроси, отнасящи се до политиката на държавите-членки във връзка с предоставянето на убежище, с цел към началото на 1993 година да бъде предприето общо действие за хармонизиране на аспекти от тях в светлината на работната програма и графика, съдържащ се в доклада относно правото на убежище, изготвен по искане на Европейския съвет в Люксембург от 28 и 29 юни 1991 година.

2. В тази връзка, Съветът също така до края на 1993 година, въз основа на доклад, ще обсъди възможността за прилагането на член К.9 по отношение на тези проблеми.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно полицейското сътрудничество

Конференцията потвърждава съгласието на държавите-членки относно целите, съдържащи се в предложенията на германската делегация на срещата на Европейския съвет в Люксембург от 28 до 29 юни 1991 година.

Засега държавите-членки са съгласни да разгледат като приоритетни предложенията, които са им били изпратени въз основа на работната програма и графика, съгласуван в доклада, съставен по искане на Европейския съвет в Люксембург и са готови да предвидят приемането на практически мерки в области като тези, които са предложени от германската делегация, отнасящи се до следните функции при обмяната на информация и опит:

- подпомагане на националните следствени служби и органите за сигурност, в частност при координиране на разследването и операциите по претърсване;
- създаване на база-данни;
- централизиран анализ и оценка на информацията, с цел да се обобщи състоянието и да се определят подходите при разследване;
- събиране и анализ на националните програми за превантивна дейност, за изпращането им на държавите-членки и за създаването на европейски стратегии във връзка с превантивната дейност;
- мерки, отнасящи се до по-нататъшното обучение, научните изследвания, криминалистиката и службите за съдимост.

Държавите-членки са съгласни да обсъдят въз основа на доклад, най-късно през 1994 година, дали обхватът на това сътрудничество следва да бъде разширен.

ДЕКЛАРАЦИЯ относно споровете между ЕЦБ и ЕВИ и техни служители

Конференцията счита за уместно този ред дела да се разглеждат от Първоинстанционния съд, в съответствие с член 168а от Договора за създаване на Европейската общност. Ето защо, Конференцията приканва институциите да направят съответните изменения на съответните разпоредби.

Марк Ейскенс	Филип Мейстадт
Уфе Елеман - Йенсен	Андерс Фог Расмусен
Ханс - Дитрих Геншер	Теодор Вайгел
Антониос Самарас	Ефтимииос Христовулу
Франсиско Фернандес Ордоняс	Карлос Солчага Каталан
Ролан Дюма	Пиер Береговоа
Джерард Колинс	Бърти Охърн
Джани де Микелис	Гуидо Карли
Жак Ф. Поос	Жан Клод Юнкер
Ханс Ван Ден Брук	Вилем Кок
Жоао де Деуш Пинеиру	Жорже Брага де Маседо

Дъглас Хърд

Франсис Мод

*1 Разпоредбите на членове 8, 9 и 10 не се възпроизвеждат тук, тъй като фигурират в учредителните договори на съответните Европейски общности.

*2 "достояние на Общността" ("acquis communautaire") - съвкупността от всички актове на Общността.